

Moció que presenta el Grup Municipal Sal – Candidatura d’Unitat Popular Alternativa Municipalista en defensa de l’ús de la llengua catalana com a factor de cohesió social

La llengua catalana és l’eix vertebrador dels Països Catalans: uneix els parlants de diferents territoris, tota una comunitat lingüística. Va ser un instrument d’atac i motiu de repressió per a qui la parlava durant el franquisme i altres períodes històrics, però va sobreviure gràcies a la resistència, la desobediència i la voluntat dels parlants per mantenir-la.

Avui, però, es troba en una situació de retrocés preocupant, tal com apunten diferents estudis, com ara el recent informe anual de la Plataforma per la Llengua.¹ Aquest informe constata que als Països Catalans s’ha perdut mig milió de parlants habituals des del 2005. Al conjunt dels Països Catalans els parlants de català no superen el 32,4%. Un dels fenòmens que expliquen aquest retrocés és que les persones catalanoparlants canvien de llengua de forma habitual quan algú els parla en castellà; 8 de cada 10, segons aquest informe. Aquestes persones que canvien de llengua ho justifiquen per un suposat respecte, bona educació o perquè pensen que no els entendran. Ni parlar català als Països Catalans es pot considerar de mala educació o una falta de respecte, ni és cert que no ens entendran, tal com demostren les estadístiques (segons les diverses enquestes d’usos lingüístics, més d’un 90% de la població entén el català a tots els territoris de parla catalana). No és de mala educació parlar la nostra llengua; és de mala educació demanar als altres que no parlin la seva. I això vol dir, per exemple, no canviar de llengua per l’aparença de l’interlocutor (vestuari, color de pell, etc.) ni per cap altre motiu. Per començar, és una conducta classista i racista donar per fet que una persona no sap català. I, més enllà d’això, parlar-li d’entrada en llengua no catalana és excloure-la de la comunitat on viu, sigui des de fa dos dies, dos anys o dues dècades. Parlar a algú en llengua no catalana des de bon començament és considerar-lo estranger, aliè a la comunitat.

Aquest informe de la Plataforma també posa xifres a les denúncies per discriminació dels drets lingüístics de les persones catalanoparlants, que han crescut un 229% en vuit anys, fins a arribar a 1.303 denúncies el 2020. En l’espai públic aquestes denúncies es donen especialment en l’àmbit de la salut, però també s’observa com en el marc de la justícia l’ús del català és molt baix, amb un 20,6% de sentències redactades en català, o com al País Valencià només un dels 214 jutjats funciona habitualment en català. A més a més, cal afegir-hi la presència baixíssima del català en els mitjans de comunicació, el cinema, les plataformes de vídeo o les xarxes socials en general. Tot plegat fa que tinguem una tendència molt preocupant, perquè l’ús social de la llengua ha anat retrocedint entre infants i adolescents, que veuen el català com una llengua acadèmica, allunyada del món del lleure i de les relacions personals. Només un 16,3% dels joves de 15 a 29 anys diuen que comencen sempre les converses en català. Aquesta situació posa en perill seriós la supervivència de la llengua.

La immersió lingüística ha demostrat que pot ser un model de cohesió social eficaç, i ha aconseguit amb cert èxit establir el català com a llengua vehicular a les escoles, apresada per tot l’alumnat de tots els orígens. D’aquesta manera, la llengua ha actuat com a element

---

¹ https://www.plataforma-llengua.cat/media/upload/pdf/informecat-2021-web-bo_290_11_2442.pdf

cohesionador i anivellador social, en la mesura que ha contribuït a reduir les diferències de l'alumnat per raó de classe i origen. I és per aquest èxit, allà on és el model imperant, i per la funció social de la llengua, que la immersió lingüística és només una realitat en una part de la nació i un motiu d'atac constant. Ara bé, les dades ens demostren que la immersió lingüística avui no s'està duent a terme en tots els entorns educatius, amb la connivència dels qui governen les administracions públiques. Lluny de treballar per implementar aquest model arreu dels territoris de parla catalana, estem permetent ingerències en un model que considerem d'èxit i que representa un model de país cohesionador i menys discriminador.

Als Països Catalans, amb una població de més de 13,5 milions de persones, s'hi parlen més de 300 llengües. D'entre totes aquestes llengües, només dues gaudeixen de la potència i la força d'un estat al darrere: el castellà i el francès. Mentrestant, el català, la llengua pròpia, veu perillar la seva situació per culpa dels poders polítics, econòmics i mediàtics. No volem menysprear cap llengua, volem conviure amb totes, però no volem perdre la nostra. La solidaritat es demostra amb l'actitud de no obstaculitzar l'ús de cap llengua que estigui en procés de recessió, ja que la convivència entre idiomes matisa i enriqueix la percepció del món.

Deia l'alcoiana Isabel-Clara Simó que "ningú no ens salvarà la llengua, excepte nosaltres mateixos". I és feina nostra que aquest *nosaltres* inclogui tot el poble, tingui l'origen que tingui, i en aquesta feina cal el compromís, la voluntat i l'acció de tothom.

Des d'una perspectiva de justícia, de drets lingüístics, ens pertoca defensar la llengua catalana també des de l'àmbit municipal.

Per tot això el Grup Municipal Sal – CUP – Amunt proposa al Ple de l'Ajuntament adoptar els acords següents:

Primer. Adherir-nos com a Ajuntament de les Franqueses a la campanya *Tots som referents lingüístics. No t'excusis*,² impulsada pels principals sindicats d'ensenyament i d'estudiants i per la Plataforma per la Llengua. Fer arribar la campanya als centres educatius del municipi i a totes les entitats que treballin amb joves i adolescents (esportives, de lleure, etc.) i demanar que s'hi adhereixin. Amb aquesta adhesió volem renovar i enfortir el compromís del consistori amb el català, com a eina de cohesió i garantia d'igualtat d'oportunitats.

Segon. Sol·licitar l'adhesió de l'Ajuntament al Consorci per a la Normalització Lingüística. Mentre aquesta adhesió no sigui efectiva: destinar una partida pressupostària a l'organització de cursos de català conjuntament amb el Consorci per a la Normalització Lingüística, informar-ne la ciutadania i vetllar perquè tothom hi tingui accés.

Tercer. Donar a conèixer el Reglament d'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament, aprovat pel ple el 26 d'abril de 2000, entre els integrants del consistori, els treballadors municipals i totes les empreses que treballen al municipi fent un servei públic, i vetllar perquè es compleixi.

---

² <https://www.notexcusis.cat/>

Quart. Incloure en el pla de formació del personal de l'Ajuntament formació de llengua catalana i sensibilització lingüística per millorar la qualitat de la llengua usada per l'administració local i conscienciar de la necessitat que el català, oral i escrit, sigui la llengua preferent en la seva relació amb la ciutadania.

Cinquè. Rebutjar qualsevol atac al model d'immersió lingüística i acompanyar la defensa de l'escola en català com a eina clau per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Transmetre aquest suport als centres educatius del municipi.

Sisè. Comunicar aquests acords a totes les àrees de l'ajuntament, els consells sectorials i territorials i a totes les entitats del municipi.

Les Franqueses, 16 de gener 2022

Maria Forns i Roca
Grup Municipal Sal – CUP – Amunt